

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 3. novembrī iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) – Ministerio de Defensa/Ana de Diego Porras

(Lieta C-619/17)

(2018/C 022/38)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: Ministerio de Defensa

Otra lietas dalībiece: Ana de Diego Porras

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 1999/70⁽¹⁾ pielikumā esošā Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku 4. klauzula ir jāinterpretē tādējādi, ka tai ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kurā nav paredzēts nekāds atļūdinājums, izbeidzot darba līgumu, kas noslēgts uz noteiktu laiku, lai pagaidu kārtībā aizvietotu citu darbinieku, kuram ir tiesības uz savas amata vietas saglabāšanu, ja šī izbeigšana notiek tāpēc, ka darbā atgriežas aizvietotais darbinieks, taču šāds atļūdinājums ir paredzēts gadījumā, ja darba līgums tiek izbeigts citu likumā paredzēto iemeslu dēļ?
- 2) Vai – gadījumā, ja uz pirmo jautājumu atbildams noliedzīgi – Pamatnolīguma 5. klauzulas piemērošanas jomā ietilpst tāds pasākums kā Spānijas likumdevēja noteiktais atļūdinājums 12 dienu izpēlņas apmērā par katru nostrādāto gadu, kas darbiniekam jāsaņem uz noteiktu laiku noslēgta darba līguma izbeigšanas gadījumā pat tad, ja uz noteiktu laiku noformētās darba tiesiskās attiecības bija noslēgtas ar vienu vienīgu līgumu?
- 3) Vai – gadījumā, ja uz otro jautājumu atbildams apstiprinoši – Pamatnolīguma 5. klauzulai ir pretrunā tāda tiesību norma, kurā darba līguma izbeigšanas gadījumā uz noteiktu laiku nodarbinātajiem darbiniekiem ir paredzēts atļūdinājums 12 dienu izpēlņas apmērā par katru nostrādāto gadu, taču šāds atļūdinājums uz noteiktu laiku nodarbinātajiem darbiniekiem nav paredzēts, ja darba līgums tiek slēgts, lai pagaidu kārtībā aizvietotu darbinieku, kuram ir tiesības uz savas amata vietas saglabāšanu?

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīva 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV 1999, L 175, 43. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 2. novembrī iesniedza Székesfehérvári Törvényszék (Ungārija) – Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe/Fővárosi Törvényszék

(Lieta C-620/17)

(2018/C 022/39)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Székesfehérvári Törvényszék

Pamatlietas puses

Prasītājs: Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe

Atbildētājs: Fővárosi Törvényszék

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Savienības tiesību normas un pamatprincipi (it īpaši LES 4. pants un vienveidīgas interpretācijas prasība), kā tos interpretējusi Eiropas Savienības Tiesa, it īpaši lietā *Köbler* pasludinātajā spriedumā, ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts tiesas, kas pēdējā instancē pasludina spriedumu, ar ko ir pārkāptas Savienības tiesības, atbildības iestāšanos var pamatot tikai ar valsts tiesībām vai arī valsts tiesībās noteiktajiem kritērijiem? Ja atbilde ir noliedzīga, vai Savienības tiesību normas un pamatprincipi, it īpaši Eiropas Savienības Tiesas spriedumā *Köbler* noteiktie trīs kritēriji, lai konstatētu "valsts" atbildību, ir jāinterpretē tādējādi, ka minētās valsts tiesām tas, vai ir izpildīti nosacījumi attiecībā uz dalībvalsts atbildību par Savienības tiesību pārkāpumu, ir jāvērtē, pamatojoties uz valsts tiesībām?
- 2) Vai Savienības tiesību normas un pamatprincipi (it īpaši LES 4. panta 3. punkts un efektīvas tiesību aizsardzības tiesā prasība), it īpaši Eiropas Savienības Tiesas spriedumi par dalībvalsts atbildību, kas tostarp pasludināti lietās *Franovich*, *Brasserie du pêcheur* un *Köbler*, ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja spriedumi, kurus dalībvalsts tiesas, kas lemj pēdējā instancē, pasludina, pārkāpjot Savienības tiesības, iegūst *res judicata* spēku, ir izslēgta dalībvalsts atbildības atzīšana par nodarītajiem zaudējumiem?
- 3) Vai atbilstoši Direktīvai 89/665/EEK, kas grozīta ar Direktīvu 2007/66/EK⁽¹⁾ un Direktīvu 92/13/EEK, Savienības tiesību izpratnē ir nozīme pārskatīšanas procedūrai publiskā iepirkuma jomā saistībā ar publiskā iepirkuma līgumiem, kuru vērtība pārsniedz Kopienas noteikto sliekšni, un administratīvā lēmuma pārbaudei tiesā minētajā procedūrā? Ja atbilde ir apstiprinoša, vai ir nozīme Savienības tiesībām un Eiropas Savienības Tiesas judikatūrai (tostarp spriedumiem, kas pasludināti lietās *Kühne & Heitz*, *Kapferer* un it īpaši *Impresa Pizzarotti*) attiecībā uz nepieciešamību pieņemt prasību veikt pārskatīšanu ārkārtas pārskatīšanas procedūrā, kas valsts tiesībās ir paredzēta saistībā ar tāda administratīvā lēmuma pārbaudi tiesā, kas pieņemts minētajā pārsūdzības procedūrā publiskā iepirkuma jomā?
- 4) Vai direktīvas par pārsūdzības procedūru publiskā iepirkuma jomā (proti, Direktīva 89/665/EEK, kas grozīta ar Direktīvu 2007/66/EK un Direktīvu 92/13/EEK) ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tām ir saderīgs tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru valsts tiesas, kas izskata pamatlietu, var neņemt vērā apstākli, ka pārbaude ir jāveic saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas spriedumu – kas pasludināts prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā saistībā ar pārsūdzības procedūru publiskā iepirkumā jomā, turklāt šo apstākli neņem vērā valsts tiesas, kuras lemj tiesvedībā, kas uzsāka saistībā ar pārskatīšanas prasību, kas celta par pamatlietā pieņemto nolēmumu?
- 5) Vai Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīva 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām, it īpaši tās 1. panta 1. un 3. punkts, un Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīva 92/13/EEK, ar ko koordinē normatīvos un administratīvos aktus par to, kā piemēro Kopienas noteikumus par līgumu piešķiršanas procedūram, ko piemēro subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē, it īpaši tās 1. un 2. pants – it sevišķi, ņemot vērā lietās *Willy Kempter*, *Pannon GSM* un *VB Pénzügyi Lízing*, kā arī *Kühne & Heitz*, *Kapferer* un *Impresa Pizzarotti* pasludinātos spriedumus –, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar minētajām direktīvām, efektīvas tiesību aizsardzības tiesā prasību un līdzvērtības un efektivitātes principiem ir saderīgs tāds valsts tiesiskais regulējums vai tā piemērošana, saskaņā ar kuru tiesa, kas izskata lietu, neraugoties uz to, ka Eiropas Savienības Tiesas spriedumā, kas pasludināts prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā pirms nolēmuma otrajā instancē pieņemšanas, ir noteikta atbilstīga Savienības tiesību interpretācija, to noraida noilguma dēļ un vēlāk tiesa, kas izskata pārskatīšanas prasību, atzīst pārskatīšanas prasību par nepieņemamu?
- 6) Ja saskaņā ar valsts tiesībām ir jāpieņem pārskatīšanas prasība, lai, pamatojoties uz jaunu Konstitucionālās tiesas nolēmumu, atjaunotu atbilstību Konstitūcijai, vai nebūtu jāpieņem pārskatīšanas prasība saskaņā ar līdzvērtības principu un spriedumā *Transportes Urbanos* noteikto principu gadījumā, ja pamattiesvedībā nebija iespējams ņemt vērā Eiropas Savienības Tiesas spriedumu valsts tiesībās paredzēto noteikumu par procesuālajiem termiņiem dēļ?

7. Vai Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīva 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām, it īpaši tās 1. panta 1. un 3. punkts, un Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīva 92/13/EEK, ar ko koordinē normatīvos un administratīvos aktus par to, kā piemēro Kopienas noteikumus par līgumu piešķiršanas procedūrām, ko piemēro subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē, it īpaši tās 1. un 2. pants, ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas spriedumu C-2/06, *Willy Kempter*, saskaņā ar kuru privātpersonai nav īpaši jāatsaucas uz Tiesas judikatūru tādējādi, ka pārsūdzības procedūras publiskā iepirkuma jomā, kuras reglamentē tikai minētās direktīvas, var tikt ierosinātas, iesniedzot prasības pieteikumu, kurā minētais pārkāpums publiskā iepirkuma jomā ir skaidri aprakstīts un turklāt skaidri norādīta pārkāptā tiesību norma par publisko iepirkumu – konkrēts pants un punkts – proti, pārsūdzības procedūrā publiskā iepirkuma jomā var pārbaudīt tikai tos pārkāpumus, kurus prasītājs ir norādījis saistībā ar publiskā iepirkuma jomā pārkāpto tiesību normu – konkrētu pantu un punktu –, savukārt jebkurā citā administratīvajā un civiltiesiskajā procedūrā pietiek ar to, ka privātpersona min faktus un sniedz tiem pierādījumus un iestāde vai kompetentā tiesa pieņem nolēmumu par pārsūdzību saskaņā ar to saturu?
8. Vai spriedumos *Köbler* un *Traghetti* paredzētais nosacījums par pietiekami būtisku pārkāpumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka pārkāpums nav izdarīts, ja tiesa, kas pēdējā instancē pieņem nolēmumu, pilnībā neievērojot ļoti rūpīgi izstrādāto Eiropas Savienības Tiesas pastāvīgo judikatūru –, tostarp balstoties uz atšķirīgiem juridiskiem atzinumiem –, noraida privātpersonas lūgumu uzsākt prejudiciāla nolēmuma tiesvedību saistībā ar nepieciešamību pieņemt pārskatīšanas prasību, sniedzot absurdu pamatojumu, ka Savienības tiesiskajā regulējumā – šajā gadījumā it īpaši Direktīvā 89/665/EEK un Direktīvā 92/13/EEK – nav tiesību normu, kas reglamentē pārskatīšanu, lai arī tai tika ļoti precīzi norādīta atbilstošā Eiropas Savienības Tiesas judikatūra, tostarp arī spriedums *Impresa Pizzarotti*, kurā tieši ir nopriests, ka ir jāveic pārskatīšana saistībā ar publiskā iepirkuma procedūru? Ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas spriedumu C-283/81, *CILFIT*, cik plašs pamatojums ir jāsniedz valsts tiesai, kas nepieņem pārskatīšanas prasību, neievērojot juridisko interpretāciju, ko Tiesa ir noteikusi kā saistošu?
9. Vai LES 19. pantā un 4. panta 3. punktā noteiktie efektīvas tiesību aizsardzības tiesā un līdzvērtības principi, ar LESD 49. pantu nostiprinātā brīvība veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība un Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīva 93/37/EEK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu piešķiršanas procedūras, kā arī Direktīvā 89/665/EEK, Direktīvā 92/13/EEK un Direktīvā 2007/66/EK, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tas, ka kompetentās iestādes un tiesas, acīmredzami neievērojot piemērojamās Savienības tiesības, noraida vienu pēc otras prasītāja celtās prasības par iespējas liegšanu piedalīties publiskā iepirkuma procedūrā, saistībā ar kurām attiecīgā gadījumā ir jāsaņem daudzi dokumenti ar būtisku laika un naudas līdzekļu ieguldījumu vai jāpiedalās tiesas sēdēs, un lai arī skaidrs, ka teorētiski pastāv iespēja atzīt atbildību par zaudējumiem, kas nodarīti tiesvedības funkciju pildīšanas dēļ, attiecīgajā tiesiskajā regulējumā prasītājam ir liegta iespēja lūgt tiesai atlīdzināt zaudējumus, kas tam ir nodarīti, veicot prettiesiskus pasākumus?
10. Vai spriedumos *Köbler*, *Traghetti* un *Saint Giorgio* noteiktie principi ir jāinterpretē tādējādi, ka nevar atlīdzināt zaudējumus, kas ir radušies tāpēc, ka dalībvalsts tiesa, kas pēdējā instancē izskata lietu, neievērojot Tiesas pastāvīgo judikatūru, nav pieņēmusi pārskatīšanas prasību privātpersonai noteiktajā laikā, kurā tai būtu bijusi iespēja lūgt atlīdzināt tai radušos izdevumus?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. decembra Direktīva 2007/66/EK, ar ko Padomes Direktīvas 89/665/EEK un 92/13/EEK groza attiecībā uz pārskatīšanas procedūru efektivitātes uzlabošanu valsts līgumu piešķiršanas jomā (OV 2007, L 335, 1. lpp.).